

за своѣю Хрїстоу зашче воскреснахъ ѿ мѣртвыхъ. А жрецыте като сотвориша скбшъ това що имъ заповѣда царо, дойдѣха на ютрото коды царската шѣрка, и рѣкоха и: иди оу цѣрквата Госпоже Галино и вишиз каквѣ воскреснаха боговете. И рече блаженна Галина, воскреснаха ли боговете; да идемъ да ги видимъ. Като штиде оу цѣрквата и виде боговете нокоизлаани, рече: голѣмо чѣдо видимъ. Рѣкоха жрецыте койстинно голѣмо чѣдо: зашто макаръ вѣра выдѣха шбезчѣстени и порѣгани, сегѣ сосъ по голѣма чѣсть и слава светатъ. Рече Блаженна Галина: по лесномѣ да соборимъ новите бѣгове, нежели старите. И рече на дѣвию Идшъ: тебе говоримъ кпїтеръ (дѣе) що тоси воскреснахъ ѿ мѣртвыхъ, иди паки при мрѣтвите. Това ка то рече Галина, пакъ истроши Идшете: тогава жрецытесе разгнѣваха, и казаха паки на царо, а царо, докара предъ себе шѣркати, и рече и: защо строши боговете; а она шговори: зашто вѣсте прелшени сосъ сѣтно мнѣнѣ та ги наричете бѣгове, а она вѣщъ бездѣшна. Рече царо: принеси жѣртва на боговете сѣме нечѣстивое, а не моѣ рождѣнѣ. Шговори блаженна Галина на подѣи шѣга: етѣ принесоухъ каквѣто що знаехъ: аколи сакаши и на дрѣгитѣ ти бѣгове такава жѣртва да принесемъ разгнѣваннѣ царъ шстави цѣрквата си, и шбарнасе сосъ голѣмъ гнѣвъ на стѣго Харалѣмпѣа, и предѣдего на некомъ вдовица жена дамѣсе порѣга. Но като влѣзеше стѣий Харалѣмпѣа оу домѣ вдовичинъ, восклонисе на едѣнъ дѣрѣкъ що бѣше при дѣла, и ве-